

NATURVANDRING på Norra Kinnekulle, 17 april 2024

Efter att ha blivit uppskjuten en vecka p.g.a. den myckna nederbörden, kunde vi nu genomföra säsongens första naturvandring i ett närmast perfekt vårväder: vindstilla, solsken och med en temperatur på 8-9 grader.

Vi var 20 SPF-are, som samlades på parkeringen på Kinnekulles nordsluttning. Redan där kunde vi höra hur taltrasten talade till oss. Den upprepar ju sina sångfraser två till tre gånger. På vår vandring hörde vi sedan bofink, koltrast, talgoxe, lövsångare och gransångare. Den senare är lätt att känna igen på sången då den tycks säga "salt sill, salt sill". Rödhakens spröda toner kunde också höras flera gånger, liksom nötväckans högljudda visslingar.

Att våren anlant märktes också på växterna: Tussilago, vitsippa och blåsippa kantade vår väg.

Vi såg också flera små blommande tibastbuskar. Blommorna kommer mycket tidigt på våren innan bladen slår ut.

Faktiskt, även svampsäsongen var inledd. Om det skvallrade några murklor!

Från parkeringen följde vi till en början Kinnekulleleden västerut förbi torpet Kulladal och strax nådde vi Prinsessan Ingeborgs väg, som vi följde nedför berget. Denna väg anlades 1902 för att möjliggöra resor med häst och vagn nästan ända upp till Högekullen. Vägen är uppkallad efter den danska prinsessan Ingeborg, som detta år besökte Kinnekulle tillsammans med sin make, prins Carl, hertig av Västergötland. Från vägen kunde vi i solskenet njuta av utsikten över

Kinneviken med Läckö slott på andra sidan. Några av oss hann se skynten av tre hjortar, som försvann in bland träden.

Vid det f.d. ökända värdshuset Lukastorp svängde vi höger och efter knappt två km nådde vi åter Kinnekulleleden. På ett långt nedfallet träd kunde vi slå oss ner med våra matsäckar. Stärkta av kaffe och smörgås följde vi sedan leden tillbaka till våra bilar.

Ake Nordström/Göran Axelsson